

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Aleše Smetanky a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **ECOMATIC SYNERGY s. r. o.**, IČO 05913462
sídlem Dlouhá 730/35, 110 00 Praha 1
zastoupená Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou
sídlem Jaroslava Průchy 1915/24, 434 01 Most

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 4251/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2025, č. j. 31332/1.30/25-4, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj ze dne 18. 7. 2025, č. j. 1879/6.30/25-14 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 12. 2025, č. j. 31332/1.30/25-4 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) a za spáchání tohoto přestupku jí byla uložena pokuta 420 000 Kč.
2. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
3. Žalobkyně ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tvrdila, že výkon či jiné právní následky napadeného rozhodnutí (zejména povinnost uhradit uloženou pokutu) by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V dané věci nejsou identifikovatelné konkrétní třetí osoby, jejichž práv by se přiznání odkladného účinku bezprostředně dotklo. Přiznání odkladného účinku by zachovalo existující stav do doby meritorního rozhodnutí soudu a zabránilo vzniku obtížně napravitelných následků pro žalobkyni.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Z citovaného zákonného ustanovení plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice (i) že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

může vzniknout jiným osobám, a (ii) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

6. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
7. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud totiž přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Proto je třeba k užívání tohoto nástroje přistupovat velmi zdrženlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Afs 261/2018-28). Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s.
9. Základním smyslem institutu odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu vůči těm, kdo z podnikání nedosahují účetního zisku, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu (viz první právní věta usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 8. 2011, č. j. 62 Af 42/2011-100, č. 2541/2012 Sb. NSS).
10. Aby žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon rozhodnutí znamenal, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným správním rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7).
11. Žalobce je pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní, přičemž skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti. K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Byť byly uvedené závěry vysloveny Nejvyšším správním soudem v souvislosti s posouzením návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, uplatní se i pro případy posuzování návrhů na přiznání odkladného účinku žalobě.

12. Ve vztahu k první podmínce v obecné rovině platí, že bylo na žalobkyni, aby ve svém návrhu specifikovala, v čem má jí hrozící újma spočívat, a aby tvrzené skutečnosti náležitě doložila, příp. alespoň věrohodně osvědčila. Jen tak může soud posoudit, zda neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí může žalobkyni skutečně vzniknout nepoměrně větší újma, resp. újma těžko nahraditelná.
13. Aby tedy žalobkyně dostala své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, měla konkretizovat, jakou újmu by pro ni výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťovala. Měla dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro ni byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Žalobkyně byla tedy pro úspěšnost svého návrhu povinna tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy.
14. Žalobkyně v návrhu uváděla obecná tvrzení bez vztahu ke konkrétní uložené povinnosti a její konkrétní situaci. Tvrdila totiž jen, že (i) povinnost uhradit uloženou pokutu by pro ni znamenala nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a že (ii) by se zabránilo vzniku obtížně napravitelných následků pro žalobkyni. Tato obecná tvrzení nebyla s to návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnit. Žalobkyně netvrdila absolutně žádné konkrétní rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. A navíc, žádná svá tvrzení, bez ohledu na to, že nepředstavovala důvod pro odkladný účinek žaloby, žalobkyně vůbec nijak neosvědčila.
15. Soud shrnuje, že žalobkyně nenabídla žádná individualizovaná tvrzení o hrozící újmě v důsledku napadeného rozhodnutí, která by vedla k závěru, že újma je vzhledem ke konkrétním poměrům žalobkyně natolik významná, že je na místě v případě žalobkyně prolomit pravidlo, že žaloba nemá mít odkladný účinek (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56). Žalobkyně v podaném návrhu vůbec netvrdila, jaká konkrétní újma jí v důsledku právních následků napadeného rozhodnutí bezprostředně hrozí. Žalobkyně samozřejmě nemohla ani takovou újmu osvědčit, pokud ji vůbec netvrdila. Soud tak nemohl posuzovat, zda by se mělo na straně žalobkyně jednat o újmu reálnou a natolik závažnou, že by bylo na místě odložit účinky napadeného rozhodnutí.
16. Lze tedy uzavřít, že žalobkyně dostatečně netvrdila a neprokázala, že by jí výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jelikož nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se již druhou podmínkou nezabýval. Soud návrhu nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny obě zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobě nepřiznal.
17. Vzhledem k nekonkrétnímu odůvodnění návrhu žalobkyně soud nevyžadoval od žalovaného vyjádření k návrhu (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

18. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
19. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 15. ledna 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu